

VERSLAG SECRETARIS OVER 1966.

Uit te brengen op de vergadering van gedelegeerden, zaterdag 29 april 1967 te Utrecht.

Op 31 maart nam de secretaresse Mej. Pest afscheid als secretaresse van de N.O.V.A. Zij werkte + 1 jaar voor halve dagen op het secretariaat en werd eerst op 30 april opgevolgd door Mevr. de Klerk.

Dit betekende 1 maand zonder hulp, gedurende die periode wordt het je duidelijk wat er zo op het secretariaat omgaat. Dank zij de hulp van derden werd deze maand zonder al te veel schade overbrugd, maar ook de periode daarna, de periode van inwerken van de nieuwe secretaresse onderstreepte wel duidelijk hoe ingewikkeld en subtiel de N.O.V.A.-organisatie is. Gelukkig is het de N.O.V.A. nu mogelijk om er een full-time secretaresse op na te houden.

Ook de resultaten van de acquisitie door de Heer van Hasselt verricht laat duidelijk zien hoe belangrijk het is om mensen te hebben die de gehele dag hun aandacht aan N.O.V.A.-zaken kunnen besteden.

Op 1 januari 1966 trad hij bij ons in dienst en kreeg als eerste taak te trachten de ledenadministratie rond te krijgen. Het was ieder jaar weer een bron van ergenis om in de periode van januari tot mei, een enkele club haalde zelfs juni, de ledenlijsten binnen te krijgen, die wij al in november-december hadden moeten ontvangen. Aangezien op deze lijsten tevens de abonnée's van Smalfilm moeten worden vermeld, gaf dit late opsturen ook weer moeilijkheden met Focus. Want wanneer dan bij ontvangst in maart op de ledenlijst meneer X geen lid meer bleek te zijn, had deze meneer wel 3 maanden gratis Smalfilm ontvangen. Navorderen was er niet bij. De club geeft niet thuis of heeft net een nieuwe secretaris, en Focus en de N.O.V.A. draaien voor de kosten op.

Aan het einde van 1966 werd door het secretariaat alle namen en adressen in tweevoud naar de clubs gestuurd met het verzoek om aldaar te controleren en eventueel van aantekeningen voorzien te retourneren. De extra inspanning bleef niet zonder resultaat. 90 % van de verenigingen hadden voor de jaarwisseling de gecontroleerde lijsten opgestuurd.

Een lang door mij gekoesterde wens ging dit jaar ook in vervulling, n.l. de lidmaatschapskaart. In een periode van drie weken werden al deze kaarten ingevuld, geregistreerd en verzonden. De reacties waren vaak vreselijk leuk, wanneer men ons schreef op wat voor wijze deze kaart een rol bij diverse gelegenheden had gespeeld. We hebben in ieder geval er ook mee bereikt dat de mutaties ons veel sneller bereiken.

Uit ervaring was bekend dat er in ons land vele smalfilmverenigingen bestonden, o.a. fabriekclubs, die nog nooit van het bestaan van de N.O.V.A. hadden gehoord. Onze aquisiteur verzond een circulaire aan 215 Colleges van B&W van Gemeenten boven de 10.000 inwoners, waarin geïnformeerd werd of er in de Gemeente smalfilmclubs bestonden of dat er activiteiten op smalfilmgebied bekend waren. Praktisch alle Gemeenten reageerden. De een wat geïnteresseerder dan de ander, maar met als resultaat een vrij duidelijk inzicht in deze materie, waaruit belangrijke kontakten zijn ontstaan.

Het aantal verenigingen die zich aansloten bij de N.O.V.A. groeide van 73 tot 80, terwijl nog een vereniging per 1 januari '67 zal toetreden.

Deze verenigingen waren: "De Prinsenstad", Delft; "Brandpunt", Heerlen; "Op Smalle Basis", Purmerend; Smalfilmgroep "Almelo"; Smalfilmclub "Noord-West Veluwe", Ermelo; "Reflex", Zutphen; "Zwolse Smalfilm Club" en per 1 januari de "Helderse Smalfilm Club".

Even verheugend als deze gestage groei van aangesloten clubs is het feit dat in 1966 geen enkele vereniging werd opgeheven. Het gezamenlijk aantal leden van de bij de N.O.V.A. aangesloten clubs bedroeg eind '66 haast 2000.

Dat wil zeggen gemiddeld 25 leden per vereniging. Een ideaal getal.

Besprekingen werden gevoerd met de Stichting "Wij komen", om te komen tot een eenvoudige filmcursus.

Ouders die naar hun kinderen gaan in het buitenland, schaffen, aldus leert de praktijk, vaak een filmcamera aan. Om deze mensen enigszins wegwijz te maken in dit voor hun volslagen vreemde medium, bestaat er grote behoefte aan eenvoudige praktische voorlichting.

Ook met de "TROS" werd gesproken. Om echter tot een regelmatige projectie van amateurfilms op het beeldscherm te komen, zal eerst o.a. de kwestie van de auteursrechten enz. eens juridisch moeten worden doorgelicht.

Met Henk de By van VARA-TV, werd overeengekomen om in het programma "Amateuristische Kunstuitingen" eens aandacht aan de filmerij te besteden. Een 6-tal N.O.V.A.-filmers uit de diverse streken van ons land kregen de gelegenheid gedurende de uitzending van bovengenoemd programma opnamen te maken. Na montage zal Bert Haanstra de beste uitkiezen, die dan ook op de TV zal worden uitgezonden.

Te samen met de Heer van Burkom werd met het Bestuur van de vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten overeengekomen een commissie te benoemen.

De commissie moet de plannen voorbereiden om tot een Nationale Filmwedstrijd te komen i.v.m. het jubileum van deze 58.000 leden tellende vereniging.

Op de jaarvergadering van 30 april waren 30 verenigingen vertegenwoordigd, terwijl 11 clubs bericht van verhindering zonden. De rest bleef zonder enige mededeling weg.

Is dat wegblijven een kwestie van disinteresse, slordigheid of iets anders. Het zou interessant zijn om dit te weten.

De datum van 30 april was uiteraard niet erg gelukkig, maar de bezettingsgraad van diverse zalen was van dien aard, dat ons geen andere keuze werd gelaten.

Het is misschien goed om gedurende de jaarvergadering de datum van die van het volgende jaar vast te stellen.

Een uitvoerig verslag van de vergadering werd U reeds toegezonden. Het etentje na afloop mocht zich in grote belangstelling verheugen. De projectie van John Straigton's "Portrait of Lydia" na afloop van het diner met de daarop volgende eerlijke discussie en de visie van onze Dr. Wildschut was voor vele een zeer zinvolle afronding van deze vergadering.

Ook dit jaar deed de E.E.G. weer een beroep op Uw secretaris om zitting te nemen in de jury van de wedstrijd, welke door de Gemeenschap in de aangesloten landen wordt georganiseerd onder de jeugd.

Het is verheugend om gedurende die 2 jury-dagen in Brussel (1 en 2 april) te zien, hoe de jeugd zich van het medium film meester maakt en op wat voor wijze zij film bedrijft. Ook de prijsuitreiking op 18 juni in het Stadhuis van Brussel was zeer stijlvol.

Dit moet voor ons een indicatie zijn. We moeten binnen het N.O.V.A.-bestel de jeugd een eigen plaats geven. Een plaats waarin zij kunnen leven en dus filmen volgens hun levenspatroon. Niet bemoederen, wel stimuleren en wanneer ze dat wensen, steunen.

Daarom is het contact dat we onderhouden met de Stichting Film & Jeugd zo belangrijk. Ook de vier vergaderingen, welke wij dit jaar met deze Stichting belegden waren buitengewoon prettig te noemen. De samenwerking met de directeur, de Heer G. Kruger, is zeer vriendschappelijk.

De door de Stichting Film & Jeugd, de Stichting ter Bevordering van de Amateurfotografie en de N.O.V.A. uitgeschreven Nationale scenario- en filmwedstrijd, mocht zich in vrij grote belangstelling verheugen, ofschoon die belangstelling t.o.v. de andere E.E.G. landen bepaald nog achter blijft. De films van de prijswinnaars werden doorgezonden naar het "Concours de la X Muse". Deze Internationale filmwedstrijd voor de jeugd wordt georganiseerd door het "Centre International du Film pour la Jeunesse" en het "Centro Culturale San Fedele" te Milaan.

Een uitnodiging + wedstrijdreglement voor deze wedstrijd werd naar alle N.O.V.A.-clubs gezonden.

Ook de samenwerking Stichting ter Bevordering van de Amateurfotografie en de N.O.V.A. is uitstekend te noemen.

10 x werd dit jaar met de Directeur van de Stichting, de Heer Bossers en de Heer Kleyn vergaderd.

1 x met de volledige commissie van de Stichting, waar we de gelegenheid kregen om uiteen te zetten wat voor plannen de N.O.V.A. heeft en op wat voor onderdelen een nauwe samenwerking is gewenst.

Ik moet konstateren, dat de aldaar bij velen gevestigde mening dat amateurs alleen maar kortingjagers zijn, aanzienlijk terrein begint te verliezen.

Samen met de Stichting organiseerde de N.O.V.A. een 2-tal openbare wedstrijden en wel,

met de Nederlandse Redersvereniging de wedstrijd "Camera Ahoy" en met de studentenvereniging Polydeukes de wedstrijd "P.K.'66".

Het is zeer boeiend om de ingezonden films te jureren. Daarbij valt n.l. op, dat die films welke iets betekenen en een deel daarvan krijgt dus de prijzen, generaliserend gesproken allemaal van georganiseerde filmers zijn. En dat verschil met de andere filmers is dan niet zo erg moeilijk te bepalen. Integendeel, er ligt een wereld tussen.

27 Verenigingen (verleden jaar 22) gaven dit jaar een openbare voorstelling gedurende de Week van de Fotografie. Deze avonden worden hoe langer hoe meer aangegrepen om geruggesteund door een subsidie van f. 100,-- propaganda te maken voor de film en tevens en uiteraard ook voor de filmclub in kwestie. Wanneer men de diverse clubbladen er op na leest blijken de resultaten niet te verwaarlozen zijn.

De N.O.V.A. verleende dit jaar voor het eerst zijn medewerking aan de afdeling film van een grote wedstrijd uitgeschreven door de Welzijnzorg onder onze militairen.

De N.O.V.A.-voorzitter en secretaris jureerden deze films in de Prins Alexanderkazerne in Den Haag. Ook hier weer het beeld zoals bij jeugdwedstrijden gebruikelijk is. Enthousiast gemaakte films van een soort bij de N.O.V.A. niet gebruikelijk. Ik heb het idee dat deze jongeren eerst beginnen met hun camera te gebruiken en dan later het gebrek aan theoretische kennis bemerken en er dan iets aan gaan doen. Bij ons is dat geloof ik precies andersom. Wij verdiepen ons eerst eindeloos in de theorie en zijn daar zo druk mee dat we niet tot filmen komen.

De jeugd durft meer en experimenteert meer.

Ook bij deze wedstrijd waren de prijswinnaars lid van één van de N.O.V.A.-clubs.

Misschien is dit een bewijs van de stelling dat de jeugd binnen de N.O.V.A. tot betere resultaten kan komen, men daar ook functioneel kan zijn, en door hun aanwezigheid ons kunnen stimuleren, ons inzicht verruimen.

Het Internationale kontakt was ook dit jaar weer zeer intens. Het is zo jammer dat dit niet volledig kan worden uitgeput door domweg gebrek aan tijd. Zo moest de comité-vergadering in Salerno om die reden worden afgezegd. Wel aanwezig waren de voorzitter en de secretaris van de N.O.V.A. op de vergadering van het Comité en Technische Commissie in Neuchatel van 3-7 juni.

Hier werd o.a. getracht d.m.v. de ervaringen opgedaan in de 11 hier vertegenwoordigde landen te komen tot een zo ideaal mogelijk wedstrijdreglement en jury-methoden.

Naast de bestuurs-technische kant is die van het persoonlijke kontakt niet te verwaarlozen. Integendeel, ik geloof dat juist het persoonlijke kontakt, het met vrienden samen zijn, het mogelijk maakt deze intens vermoeiende dagen door te komen. De agenda's van deze vergaderingen zijn er op gebaseerd dat er vergaderd wordt van 's morgens 9 uur tot 's avonds 11.30 uur, onderbroken door 2 pauzes van 1 uur. Maar aangezien het uitlopen van de vergadering tot de routine behoort is het meestal 1 uur in de nacht wanneer we naar het hotel teruggaan.

In het Londen Filmfestival van het Institute of Amateur Cinematographers vertegenwoordigde Uw secretaris zowel de N.O.V.A. als de U.N.I.C.A.

Deze I.A.C. is een Engelse vereniging van Individuele filmers. 1 x per jaar wordt het Londen Filmfestival georganiseerd, waarheen iedereen zijn films kan opsturen, welke via een districtenstelsel zijn voorgejureerd. Het is buitengewoon interessant om te horen hoe zo'n vereniging is georganiseerd en wordt geleid, en tevens om te zien wat voor films op zo'n wedstrijd komen.

Het U.N.I.C.A.-Congres vond dit jaar plaats in Mariënbad in Tjecho-Slowakije van 2 t/m 15 september.

De eerste drie dagen waren bestemd voor de vergadering van gedelegeerden. Ondergetekende vertegenwoordigde ons land en was tevens als secretaris aan de Congrès Président toegevoegd. Deze vergaderingen zijn voorbeelden hoe moeilijk het is om de diverse landaarden van deze wereld met elkaar te laten harmoniëren. De emoties kunnen huizenhoog oplaaien. Zo zelfs dat je wel eens denkt, nu valt alles in elkaar, om daarna weer af te ebben tot normale proporties dank zij het nuchter reageren van enkele personen.

Het belangrijkste resultaat van deze vergadering was het vaststellen van de nieuwe koers van de U.N.I.C.A. Deze zal zich meer gaan richten op het goed functioneren van de filmclub.

Het was daarom buitengewoon belangrijk dat het wetenschappelijk instituut "Inter amera" evenals "Uniatek" zich bij de U.N.I.C.A. aansloten. Vooral de samenwerking Interkamera met zijn enorme wetenschappelijke kennis op het audio visuele vlak, kan van zeer groot belang voor ons allen worden.

Het Congrès zelf was een groot succes, dank zij de zeer grote inspanningen die onze Tjechische vrienden zich hadden getroost. Je was waarlijk bij vrienden te gast. 11 Nederlanders maakten het Congrès mee. De Heer Hendriks had namens Nederland in de jury plaats genomen en stak zijn aanwezigheid daar niet onder stoelen of banken.

De wedstrijd zelf verliep prima met een uitstekende projectie, ook van de 8 mm. De Nederlandse inzending deed het goed.

"Rotterdam, my home port" van Harmsma kreeg een gouden medaille. Zilver voor Otto's "Houtdraaien", terwijl Leydeckers "Niks om aan te trekken" met brons werd gehonoreerd, "Posthuum" van van Echten en Verboom ontving een eervolle vermelding. Dit alles resulteerde in een vierde plaats voor Nederland. Voorwaar een geweldig resultaat.

Een bittere nasmaak kregen we allemaal toen bleek dat de film van Harmsma was gestolen. Ook de organisatoren waren zeer onder de indruk, temeer daar dit ondanks een schijnbaar waterdichte organisatie mogelijk bleek en juist met deze film. Tot op de dag van heden is dit raadsel niet opgelost, ondanks alle navorsingen in alle U.N.I.C.A.-federaties. Zover ons bekend is dit nog nooit voorgekomen.

Voor de Nationale Wedstrijd werd dit jaar een volledig nieuw Wedstrijd Reglement geschreven met als opvallende veranderingen, dat voor de voorjurering gekozen moest worden uit een ter beschikking gestelde lijst van juryleden. Bovendien werd het aantal synchronisatie-systemen beperkt.

De belangrijkste verandering was echter de openbare jurering gedurende het NOVA-Festival. Eindelijk de mogelijkheid om de zaal bij het jureren te betrekken.

Ik geloof dat we van een geslaagd experiment kunnen spreken, dat met een beetje bijschaven zich tot een goede methode met interessante mogelijkheden voor de toekomst zal ontwikkelen. Ook de samenstelling van de jury,

2 buitenlanders (Dr. G. Koepke, Duitsland)

(Dr. Jules de Wandeleer, België)

1 vakman (Gerard Kruger)

1 niet-filmer (R. v.d. Most) + 3 gerenomeerde amateur-films (Brinkhuis, Harmsma en Hendriks) bleek een goede formule.

Dat er films zijn die moeilijk in 5 minuten zijn te beoordelen is m.i. een feit. Daarom zal het voor de volgende Nationale Wedstrijd toegestaan moeten worden, dat van de betreffende ingezonden films een 5-regelige inhoud van de film aan de juryleden ter beschikking wordt gesteld.

Het Festival zelf was door de leden van de V.A.A.C., onder leiding van Jan Franx, met grote zorg en liefde georganiseerd. Een perfect Festival met een zeer hoog bezoekersaantal.

428 bezoekers bezochten de zaterdag-middag projectie,
563 bezoekers telden we op de projectie op zondag,
298 bezoekers zaten aan het diner en maakten de feestavond mee,
232 leden schreven in voor het gehele Festival.

Dit zijn getallen die tot vreugde aanleiding geven maar tevens tot nadenken stemmen. Immers deze groei zal zich voortzetten en er zijn maar weinig plaatsen in ons land die over voldoende en geschikte akkomodatie beschikken. Wij moeten met bezoekersaantallen van 1000 - 1200 rekening gaan houden. Bovendien wordt de organisatie een dermate tijdrovende specialistische taak, dat het de vraag is of men er nog langer een willekeurige vereniging mee kan opschepen.

We zullen over een permanente Festival-organisatie moeten gaan denken.

De projectie in Apeldoorn verzorgd voor de technische-commissie van de N.O.V.A., onder leiding van de Heer van Burkom, verliep uitstekend. Wat zij op het doek en uit de luidsprekers toveren is wonderbaarlijk, in aanmerking genomen met welke kwaliteit van vooral geluidsbanden zij moeten worstelen.

De overhead-projectie van de jury-waarderingen viel in goede smaak bij het publiek, dat echter nog maar schoorvoetend gebruik maakte van de hun geboden mogelijkheid tot reageren.

's Zaterdag 's morgens was er de mogelijkheid om over de concept-statutenwijziging met Mr. P. de Prez, de samensteller, en het Bestuur te discussieren. Hiervan werd druk en op zinvolle wijze gebruik gemaakt.

Samenvattend een fijn Festival met een duidelijk te onderscheiden nieuwe lijn.

Dit is het vijfde jaarverslag wat ik voor U mocht schrijven. Helaas is het niet volledig. Ik ben er van overtuigd, dat wanneer alles vermeld zou moeten worden, het verslag minstens 2 x zo lang zou worden en wie leest het dan nog.

Het was een belangrijk jaar waarin veel gebeurde. Erg veel gebeurde. De N.O.V.A. begint kennelijk een gezicht te krijgen voor de buitenwereld. Dank zij de subsidie, die dit jaar gelukkig weer werd verhoogd, konden we weer vele activiteiten ontplooiën zoals, lidmaatschapskaarten, nieuwe vorm Festival,

het laten schrijven van een filmcursus enz.

Nog veel meer onderwerpen moeten wachten, mondelinge cursussen, cursus juryleden, eigen orgaan, extra filmcopiën voor uitwisseling met het buitenland, voorbereidingen voor de a.s. individuele leden etc. en zo kan ik nog wel even doorgaan.

We zullen over een niet al te lange tijd ook over een andere bestuursvorm moeten gaan denken. Met vrije-tijds-besteding hebben een paar N.O.V.A.-bestuursfuncties al niet veel meer van doen. Desondanks moet het werk klaar.

Over een paar jaar zullen deze groeiproblemen voorbij zijn. En het is nodig dat we zolang volhouden willen we ~~w~~er niet terugvallen op het pad der gesapigheid.

Film is beweging.

Dat allen binnen de NOVA beweghe.

Met vriendelijke groeten,

J. Dekker
Secretaris.